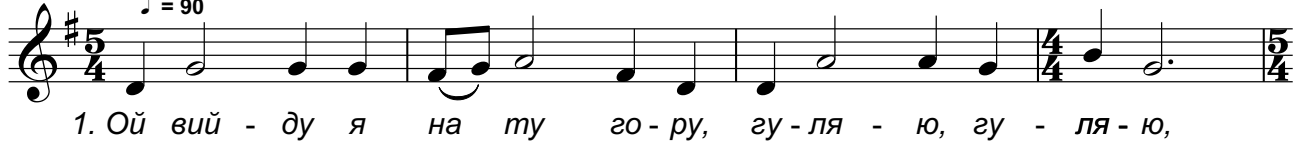

Ой вийду я на ту гору

Волинська обл., Любомльський р-н.
Записав Адам Рудчик,
гармонізував Леопольд Яценко

Поволі

$\text{♩} = 90$

1. Ой вий - ду я на ту го - ру, гу - ля - ю, гу - ля - ю,

С.
А.
Т.
Б.

кли - че ма - ти ве - че - ря - ти, а я й не ду - ма - ю.

2(3-7). Ой ве - че - ряй, мо - я ма - ти, що ти на - ва - ри - ла...

Ой вийду я на ту гору, гуляю, гуляю,
Кличе мати вечеряти, а я й не думаю. (2)

Ой вечеряй, моя мати, що ти наварила,
А я піду на той хутір, де дівчина мила. (2)

Козак іде, коня веде, в ставу напуває,
Старий батько сідло несе, коника сідлає. (2)

Стара мати обід несе, сестра насипає,
А милая в кінці столу стиха промовляє: (2)

Куди їдеш, від'їжджаєш, сизокрилий орле,
А хто ж мене, молодую, до серця пригорне? (2)

Пригортайся, моя мила, товаришу мому,
Та не кажи тої правди, що мені самому! (2)

Ой як мені, мій миленький, правди не казати:
Вечір прийде, сумно стане, ні з ким розмовляти. (2)